

Underbilag 2 til bilag 9.

Spørgsmål 32.

Udvalget udbeder sig en udførligere begrundelse fra prismyndighederne for reglen i lovforslagets § 13, stk. 4 („indkøb eller genindkøb“), med angivelse af konkrete tilfælde til belysning af bestemmelsen.

Besvarelse:

Medens indkøbspriserne efter krigstidens prislove som hovedregel skulle lægges til grund ved prisberegningen, blev der ved prisloven af 31. marts 1949 givet adgang til at tage hensyn til omkostningerne ved indkøb eller genindkøb. Denne bestemmelse er opretholdt ved den gældende lovs § 8, stk. 2, og optaget i lovforslagets § 13, stk. 4, medens bestemmelsen i den gældende lovs § 10, hvorefter maksimalpriser fastsættes på grundlag af indkøbsprisen, er udgået af lovforslaget.

I erhvervslivet opstilles omkostningsberegninger og kalkulationer i nogle brancher på grundlag af indkøbspriser, medens der i andre, navnlig de særlig konjunkturprægede, tages et større eller mindre hensyn til genindkøbspriserne. Såfremt virksomheder, der er underkastet lovens bestemmelser, ikke på dette område skal stilles anderledes end virksomheder, der ikke falder ind under loven, må denne give mulighed for, at der ved prisfastsættelser kan tages hensyn til såvel indkøbsprisen som genindkøbsprisen. I denne forbindelse gør man dog opmærksom på, at prismyndighederne — hvor ikke ganske særlige forhold har gjort sig gældende — har krævet, at der indenfor de enkelte områder følges samme princip under stigende og faldende priser.

Det anføres undertiden, at anvendelse af indkøbsprincippet gør de erhvervsdrivende uinteresserede i at foretage indkøb på de rigtige tidspunkter, idet fordelene herved hævdes ikke at komme dem selv tilgode.

Denne betragtning gælder i hvert fald ikke de af en prisaftale omfattede virksomheder, idet den enkelte aftaledeltager vil være interesseret i ved udfoldelse af godt købmandskab at indkøbe billigst muligt, hvadenten prisfastsættelsen er baseret på indkøbs- eller genindkøbsprincippet. Reguleringen vil nemlig i begge tilfælde ske efter branchens gennemsnitlige forhold, og den enkelte virksomhed vil derfor altid få fordel af at disponere bedst muligt.

De følgende eksempler viser, at det i nogle tilfælde vil være det rimeligste at basere en prisregulering på genindkøbsprincippet, men at forholdene i andre tilfælde vil stille sig således, at indkøbsprincippet eller en kombination af de to principper må bringes i anvendelse. Som det endvidere fremgår af eksemplerne, vil den omstændighed, at genindkøbsprisen i en del tilfælde kun kan konstateres med betydelig usikkerhed, jfr. trustkommissionens betænkning 3, bilag 5, afsnit 12, kunne gøre det vanskeligt alene at basere en regulering på genindkøbspriser.

1. Som eksempel på særlig konjunkturfølsomme brancher, hvor genindkøbsprincippet er anvendt, kan nævnes engros- og detailhandelen med *dansk papir*, hvor priserne også før krigen i henhold til det aftalesystem, der findes indenfor branchen, har været baseret på genindkøbspriser.

Overfor producenten, A/S De forenede Papirfabrikker, har priskontrolrådet ligeledes under hensyn til de voldsomme pristigninger i forbindelse med Koreakrigen godkendt, at priserne blev baseret på genindkøbsprincippet, men således at konjunkturførtjenesten opsamledes i en pulje, der kunne danne stødpude mod de tab, selskabet ville blive påført ved anvendelse af samme princip under et efterfølgende prisfald. Den senere udvikling viste, at selska-